

Babiččina bramboračka

Maruška sedí u okna a dívá se, jak se venku pomalu stmívá. Děti se vracejí domů se sáňkami a jejich smích je slyšet v celé ulici. Maruška se zhluboka nadechne - a v tu chvíli se jí vybaví vzpomínky na návraty ze sáňkování. Do babiččiny kuchyně, která byla plná vůní.

Tehdy byla ještě malá a dny u babičky patřily k těm nejkouzelnějším z celého dětství. Zvláště v zimě na vesnici. Sníh ležel v závějích nad kolena, cesty byly proházené a u každého domu stál sněhulák. Každé odpoledne se děti sešly na kopci za vesnicí a sáňkovaly, dokud se úplně nesetmělo.

Když se Maruška vracela domů, bývala promrzlá a tváře měla červené od mrazu. Babička už na ni čekala u kamen. Kuchyně byla vyhřátá, v troubě praskalo dřevo a na plotně vesele pobublávala voda ve velkém hrnci. Babička měla uvázanou zástěru a v ruce dřevěnou vařečku. „Pojď mi pomoct, Maruško,“ usmála se a podala jí nůž.

Společně krájely brambory ze sklepa na malé kousky. Mrkev, petržel a celer pak pokrájely na menší kostičky. Na stole už stála sklenice se sušenými hříbky - voněly jako celý les. Maruška se dívala, jak babička na sádle míchá jíšku, dokud nebyla tak akorát zlatá. Potom ji zalila trochou studené vody, aby se rozředila, a Maruška mohla do hrnce přidat zeleninu a houby, bobkový list, kmín a sůl. Babička všechno zalila bublající vodou a za chvíli přisypala brambory.

Nakonec přišla na řadu majoránka. Babička ji nejdřív jemně promnula v dlaních, aby se víc rozvoněla, a teprve pak ji nasypala do polévky. Když byly brambory měkké, přidala ještě rozetřený česnek se solí. V tu chvíli se kuchyně naplnila vůní, kterou měla Maruška moc ráda.

A pak babička vzala naběračku a ponořila ji do hrnce. Naběračka se jen trochu naklonila, ale neopřela se o okraj - tak hustá ta polévka byla. „Takhle vypadá pořádná polévka, děvenko,“ řekla babička spokojeně. „Ta tě postaví na nohy, i kdyby venku trakaře padaly.“

Seděly pak spolu u stolu. Maruška měla před sebou plný talíř horké polévky a k ní krajíc čerstvého chleba. Jak jedla, připomínala si, jak sbírala houby s dědečkem v lese, jak zalávala majoránku v truhlíku na okně nebo jak se s babičkou staraly o česnek v zahradě za chalupou. S každou lžící Maruška cítila, jak se jí tělem šíří teplo a spokojenost.

Maruška sedí ve svém křesle, ale ten pocit v ní zůstal. Ví, že některé věci se nemění. Poctivá polévka a laskavé slovo jsou pořád to nejdůležitější, co člověka zahřeje, i když je venku zima a mráz.

Vzpomínání na zimní polévky

Jaké husté zimní polévky jste doma dělávali?

Jakou polévku máte nejraději?

Kterou polévku moc nemáte rádi?

Kdo z rodiny měl polévky nejraději?

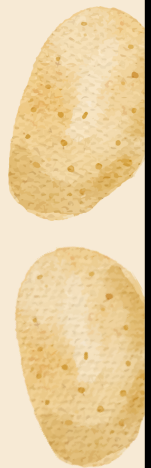
Používali jste do polévky jíšku?

Dávali jste do polévek sušené houby?

Dávali jste si do takových polévek kousek uzeného masa nebo klobásy?

Máte rádi k husté polévce krajíc chleba?

Nosívali jste si někdy s sebou v termosce polévku ke svačině nebo k obědu?

Vytvořila Romana Rochovanská v Canvě, 2026